nichil inordinatū relinquitur. Eſt autē rectus
racōnalis creature ordo . vt caduca reſpuat.
manſura appetat. homines in aīa immortales di
ligat. deū ſumum bonum p̄ omib3 amans eius
voluntati obediat. Sed qui ſumū bonū cōtem-
nunt caducū mūdi bonū diligūt ſuas animas
deſpiciūt. ſicq3 malum faciūt. Hoc vero malum
ordinabitur. dum hec actō in paſſionē mutabi
tur. Nam dū tales et ſumo et caduco bono pri-
uātur. neceſſe ē ut aſperis que blandicijs ꝯtra-
ria ſunt afficiantur. que tamen in ſeipſis non
ſūt mala. ſed a patientib3 videntur amara. er-
go per naturam nichil eſt malu3. Deum autem
ſumum bonū hinc conſtat. qd malis et reis q̄ſi
contra iuſticia3 miſericordiam non prerogat.
Nempe a fonte ſumi boni talis iuſticia manat
qua iure deus indignis miſereri debeat. qui etiā
in hoc beniuolus ꝯprobatur q2 ſolos tot bonos
fieri noluit. ſ3 ex nichilo tot ſbas ꝓtulit quib3
bona glorie diſtribuit. Omipotēs vero primo ipā
omipotētia hinc determiatur. qꝛ tantā machinā
rerū cū omib3 q̄ ſūt potuit ex nichilo formare ꝛ
omis creatura eū ad incōueniēs nō flectit. ſed
quicq̄d ē. nutui ſuo paret. hec eſt tota munitio
nr̄e ꝓpoſicōnis. ſtruta arce manifeſti erroris.

¶ Vtrū creatura ex creatoris ſubſtātia vel ex
aliqua p̄exn̄te materia an ex nichilo ſit ꝯdita.

¶ Fratres. ¶ ca. xviij.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Utile eſt munimen erroris ſubrui. et arcē
veritatis cōſtrui. cuius fundamentuꝫ qꝫ
ſup oīa creantē ſtabiliter locaſti. ſupereſt ut
machinā ſup originē creature cōſolides. ac fi-
nē mūdi inicio cōtinuādo edifices. culmēqꝫ in
alto regni celorū ꝯſumes. itaqꝫ racōne ꝓbāte
nobis inſinua. vtrū vniuerſitas creature ex cre
atoris ſb̄a. an ex aliqua p̄exńte materia. an ex
nichilo ſit ꝯdita. M. Huius ſtructure ꝯgeri
em hic artifex corroborabit. cuius opus nulliꝰ
augmēti molimen conquaſſabit. Ex ſb̄a crea-
toris ſe eſſe ip̄a creatura negat. et euidēs racō
totis armis ſuis repugnat. Deus nāqꝫ eſt im-
mutabilis. oīs aūt creatura mutabilis. q̄i ex
immutabili natura ꝓceſſiſſet. ꝯſequēter et ip̄a
immutabilis ꝑduraſſet. Porro ſi corruptibilis
natura ex ſb̄a dei ꝓdńt. ſequitur ꝙ dei eſſentia
corrumpi poſſit. Quā cece mentis inſaniā iacu
la racōnis confodiūt. et a p̄ńtia veritatis longe
reiciūt. Qd aūt ex nulla ſubſtantiali materia
ꝯdita ſit hinc conſtat ꝙ nichil p̄ter deū fuerit.
Reſtat ergo ꝙ vniūſitas ex nichilo creata ſit non
ꝙ nichil aliquid ſit. ſꝫ ꝙ nō aliq̄d fuit. ſꝫ aliq̄d
creator eſſe fecit. Tamē ante creacōem totius
creature imago in verbo id ē in arte dei fuit. ad
cuius exēplar vniūſitas ī creacōe ꝓrupit. Sic
eni pictor varietatē picture ṗus in mēte fingit
ad cuius ſimilitudinem poſtmodum viſibilem

picturā pingit. ita deus vniuerſitatē creature
prius in ſapiētia ſua formauerat ſm quā formaꝫ
cūcta p multimodas ſpēs creauerāt. Sꝫ pictor
picturā mēte ↄceptā in re nō exn̄tē. p colores ⁊
p instrumēta extrinſeca ad eſſe ꝑducit. Deus
aūt vniūſitatē in ſapiētia ſua nullā quidē ſbam
exn̄tem p nulla inſtrumenta in tot ſubſtātias
ꝑduxit. et ideo ex nichilo oīa fecit. et tamen
q̄ſi nō ex nichilo. ſꝫ ex aliquo viſibilis mūdus
ꝑceſſit dū inſtar archetipi mūdi foīs induit.

Propoſicō quīqꝫ difficilium queſtionum.

Fratres. ca. xix.

IAm egregia turri in altū ſurgēte diſcreta racō
tenebras erroris vndiqꝫ verſū eliminet. ꝑclarā
ſtructurā ſerena veritatis luce clarificet. ac nob
inclite edis opus mirātibꝫ apiat. Vtrū creator
in creatura an creatura i creatore an vterqꝫ in
vtroqꝫ ↄſiſtat. an potius creator ex̄ creaturam
alicubi i aliq̄ glīa ſbalr̄ maneat. an creaturā p
ſe exn̄tem potētialr̄ repleat. an dimidius in ce-
lo dimidius i mūdo an aliqn̄ totus in celo aliqn̄
totus i mūdo ſbſiſtat. an p ſinglā loca diuiſus.
an in oībꝫ locis totus exiſtat. an aliqn̄ in ſb lo
co aliqn̄ i alio loco ſit. vbi grā. heri iherosolimis
hodie cartagini cras rome morari credendus
ſit. an ex̄ oēm locū ⁊ ex̄ oēm tpus ſꝑ vbiqꝫ ſit.
M. Sicut ſol exoriēs q̄ſuis innumeras rerū
foīs tenebris obſitas cūctas ſua pn̄tia irradiat.